

Székeley Közélet

Politikai, közgazdasági és társadalmi újság

Működési árak:
Egész évre 180 L., félre 90 L., negyedévre 45 L.

Felolvas szerkesztő
TOMPA LÁSZLÓ

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Bulevardul Regele Ferdinand (Kossuth-utca) 14. sz.
Telefonszám: 34.
Megjelenik minden vasárnap.

Meghalt Ferdinánd király.

„Nagyon fáradt vagyok”, mondta utóljára, mielőtt végképpen elpihent volna, egy sokat és sokáig szenvedett ember, akif a legfőbb Király arra a sorsra rendelt, hogy zivatáros és végzetes történelmi időben Románia királya legyen. Fáradt volt ő, — hogyne lett volna fáradt, akire, kinzó testi bajok mellett, egy ilyen válságos korban, hatalmasan megnövekedett országterület fölött való országlás gondjai nehezedtek, mikor aligha lehet e földrészen ma ember, akár a legkisebb és legjelentéktlenebb, aki e ránk nehezült idők nyomásának fáradtságából valamit érezni ne lenne kénytelen. Hát még ő, egy király, akinek gondja az összesség, mindnyájunk sorsa miatti gondból tevődött össze!

Azonban a sokat szenvedett ember, a fáradt Ferdinánd király már végképpen elpihent és egyénisége, tevékenysége megítélésének dolgát a történelem veszi át. Mi, alatta élt nemzedék, kortársai — akik az országos gyászt kongató harabok zenéje mellett gondolunk életére és elmulására — őszinte részvétet és megilletődést érünk sirba hanyatlásakor.

Nektünk, erdélyi magyaroknak, felnőtt, meglett körünkben lett alattvalóinak a nagy változáshoz való alkalmazkodás különösen nehéz feladat volt — akármilyen becsülettel igyekeztünk is annak megfelelni. Neheztették, főképpen eleinte, méltatlan bántalmakkal, alaptalan gyanúsításokkal. Milyen jól esett ekkor rendre felfedezni, észrevenni, hogy a méltatlanságok, a gyanúsítások fölött, az országintézés legmagasabb magaslátán egy férfi emberséges lélekkel, a mi boldogulásunkat is akarva gondolt reánk, — mint alkalmakadtán nem egyszer kifejezte —: azt szeretné, hogy itt, ezen a földön ezután megelégedettek legyünk, élvezvén mindazokat a jogokat, melyek, mint Románia teljes jogú polgárait, másokkal egyenlően megilletnek. Talán a körülmények, más hatalmas erőtényezők közrejátszása akadályozta, hogy a nemes szándék, a fejedelmi felelősséggel elgondolás a maga teljességében még nem érvényesülhetett. Azonban miaként, az el nem csüggesztett, el nem keserített, tudtuk, hogy az uralkodó irántunk való jószándékai változatlanok, virrasztó gondjaival örökké fölöttünk is. Ennek a gondoskodásának adta tanujelét — immár súlyos beteg — nemrégiben a választásokkal kapcsolatban tett emlékeztető jelentéseivel is.

Mindézek miatt — ismételjük — az itt élő magyarságnak, s általában: a kisebbségi népeknek is őszinte sajnálata, kegyeltes megemlékezése kíséri sirjába I. Ferdinándot, a megnagyobbodott, újalakult Románia első királyát. A hivatalos román történetírás majd bizonyára részletezve királyi érelyeit, méltatlán fogja államférfiúi bölcsességét, jövőlátó okosságát, éberséget, néhez napokban, harcok helyén tanusított kitartását, személyes bátorságát, népével együtt szenvedni, és küzdeni tudását. Kárde mindézeknél az érelyeknél nem kisebb jelentőségű lesz a mindnyájunk fölött itélkező Király színe előtt, amitől mi, itt élő kisebbségi népek a magunk meggyőződése alapján taníthatunk, hogy együttal emel-

kedett gondolkodásu, minden alattvalójának megértésére és boldogítására törekvő, érző szívu, emberséges ember is volt!

A minisztertanács kiáltványa,

amelyet I. Ferdinánd Őfelsége elhunytá alkalmából Románia polgáraihoz tettett:

Kiáltvány!

Honpolgárok! Az egyesített Románia első királya megszűnt élni. Kegyetlen betegség ragadta őt el, véget vetvén időnek előtte annak a legdicsőségesebb uralkodásnak, mely alatt beteljesedett a nemzet ávazados álma. Elfoglalván a trónt, Ferdinánd király a nemzeti képviselők előtt ünnepélyesen megfogadta, hogy jó román lesz és uralkodásán fényesen bizonyította, hogy e fogadalmát mindenben teljesítette és ma vigasztalhatatlanul siratjuk a legnagyobb és legjobb román halálát.

Hosszu századokon át nem fogja elfelejténi Románia azon áldozatokat, melyeket Ferdinánd király hozott, országá boldogsága érdekében.

Háboru idején, bizalmában és elhatározásaiban megrendíthetetlenül, békében pedig megértően és igazságosan uralkodva I. Ferdinánd örökké a nemzet egyesítésének és ama nagy reformok királya fog maradni, melyek az államnak jogot, hatalmat és nyugalmat biztosítottak.

Azon nagy művekhez, melyekhez ő egész életét szentelte, csak úgy maradhatunk hűek és tántoríthatatlanok, ha szorosán összetartunk a haza nyugalma és elhaladása érdekében.

A dinasztia iránti mélyszéges alázattal; az ország alkotmánya és törvényei iránti tisztelttel és az ország hivatásában való teljes bizalommal vegyük szeretettel körül Mihály királyt és teljes örököt fesszük meg a ma mélyen sujtott, egyesített Románia fényes jövőjének biztosítására!

A kiáltványt a minisztertanács névében a Brătianu kormány összes miniszterei aláírták.

Ferdinánd király élete.

Ferdinánd király 1865 augusztus 24-én született a Hohenzollern család Duna mellett Sigmaringen kastélyában s a keresztneveben Ferdinánd, Viktor-Albert-Meinrad nevet kapott. Gimnáziumi tanulmányait Düsseldorfban végezte s az érettségi vizsgálat letétele után az 1. számú német gárdacsoportban hadnagyrangot kapott, majd katonai szakismeret céljából a kassai hadiskola kurzusait hallgatta végig, mely után tényleges katonai szolgálatot teljesített. Károly királynak nem lévén egyenesági férfi leszármazottja, Ferdinándot, most elhunyt uralkodónkat, 1882-ben hívták meg Romániába, hogy trónutódlási jogot nyerjen. 1886. november 14-ikén a román hadsereg kótelekbe lépett, s szolgálatfételre a 3. számú bukaresti gyalogezredbe osztották be.

1889-ben a szenátus társai közé iktatta és ugyanezen év március 17-én minisztertanácsai határozattal kimondták azt, hogy Ferdinánd ezután „Királyi Fenség, Románia hercege” címet fogja viselni. Rövid külföldi tanulmányút után április 26-án újra Bukarestbe jött s mint trónörökös, megkezdte ténylegesen a katonai szolgálatot.

Az 1892-ik év Őfelsége életében igen mozgalmas volt, ebben az évben őrnagyi rangba lépett és december 29-én fényes ünnepségek mellett tartotta meg esküvőjét Mária-Alexandra-Victoria angol hercegnővel.

1893 október 3-án született a sinaiai Felleg-kastélyban Károly főherceg, és 1894 október 13-án Erzsébet főhercegnő.

1895 január 1-én ezredesi rangba lép elő s a 2. számú lovasezred parancsnokává nevezik ki.

1897-ben súlyosan megbetegedett s egy nehéz műtétet kellett rajta végrehajtani, ellenálló fizikuma azonban ezt a betegséget könnyen legyőzte.

1899-ban született Mária főhercegnő, a jelenlegi szerb királyné, 1903-ban Miklós-Ferdinánd főherceg (a jelenlegi egyik régens) és 1908-ban Ileana főhercegnő.

1913-ban, mint hadsereg főparancsnok vett részt a balkáni háboruban Bulgária ellen, mikor a román hadsereg győzelmesen egészen Szófiáig, Bulgária fővárosáig nyomult előre.

Károly királynak 1914 szeptember 27-én bekövetkezett halálakor Őfelsége a trónt nyomban elfoglalta. Trónra lépésekor ünnepélyesen megfogadta, hogy jó román és jó király lesz, s ezután minden törekvése ezen ígéretének bevéltására irányult, minden ténykedése azt bizonyítja, hogy alkalmányosan és demokratikusan kívánt uralkodni.

1922. október 15-én koronázták meg Nagy Románia királyává a gyulafehérvári katedrálisban, mely nagy nap történelmének mindnyájunk előtt ismeretes.

Néhány hónappal ezelőtt súlyos bírákat állapítottak meg Őfelségén. Állapota a végrehajtott orvosi műtét után sem javult gyökeresen, újabb rákos áttételek keletkeztek, minek következtében 20-án éjjel negyed 2 órakor bekövetkezett a szomorú vég. A halál pillanatában Mária királyné, Mamulea dr. udvari orvos és Annekint nővér voltak az uralkodó ágya mellett. Őfelsége nevéhez intézett utolsó szavai ezek voltak: „Nagyon fáradtnak érzem magamat”.

A legutóbbi napok eseményei.

Őfelsége Ferdinánd király földi maradványait a sinaiai Felleg-kastélyból külön vonaton a cotroceni kastélyba szállították. Az összes állomásokon, ahol a különvonat átrobotgott, felkértek és az iskolás növendékek várta a király földi maradványait, hogy a megboldogult iránti mélyszéges hódolatuknak megégyezt kifejezést adjanak. A ravatalt a cotroceni palota aranytermében állították fel s pénteken Bukarest lakossága nagy tömegekben vonult fel, hogy a néhai királynak egy utolsó isten-hozzádot mondjon.

Őfelsége halála után nyomban intézkedések történtek, hogy a parlament két házát, az alkotmány-törvény intézkedéseinek megfelelően együttes ülésre hívják össze, hogy a regenta (régens tanács) az alkotmánytörvény által előírt esküt letegye. 21-én, csütörtökön d. u. 4 órára a képviselőházba gyűlt össze a parlament két háza, melynek elnöké Nicolaescu, a szenátus elnöke vezette. Nyomban a képviselők és szenátorok összegyűlése után érkezett a képviselőházba Őfelsége I. Mihály (Mihály) király, kit édes anyja: Elena hercegnő s a régens tanács tagjai, Miklós herceg, a kis király nagybátyja, Miron Cristea patriárcha és Buzdugan Gheorghe, a legfőbb semmitőszék elnöke kísérték. A terembe belépő királyt hatalmas üljénzés fogadta, melynek elcsendesedése után a régensok egyenkint letették az esküt és annak írott szövegét aláírták. Az eskü szövegét Pimen, moldvai metropolita jegyezte ellen, ki az ünnepélyes eskübevételről eszöszölte. Az eskütétel után I. Mihály király kíséretével együtt a cotroceni királyi palotába távozott.

Csütörtökön estig az ország összes helységeiben a katonai csapatok I. Mihály királyra felesküdtek, az egész országban rend és nyugalom van.

A régens tanács tagjainak eskütétele után a

kormány Bratianu Jonel vezetése alatt megjelent a cotroceni királyi palotában, s a régensztancnak átadta a kormány lemondását, amit az nem fogadott el.

Ófelsége Ferdinánd király földi maradványait f. hó 24-én, vasárnap d. u. 1 órakor fogják örök nyugalomra helyezni a Curtea de Argeș-i királyi mauzoleumba. A temetés egynapos elhalasztásának oka abban keresendő, hogy az eredetileg szombatra tervezett temetésre a külföldi kormányok kiküldöttei nem érkezhetek volna meg kellő időben.

A temetés napján,

vasárnap d. e. 11 órakor országsszerte, s így városunkban is, gyászistentiszteletek lesznek. A prefekturán levő ortodox (gör. kel.) imaházban tartandó istentiszteletre a hivatalok, intézetek és más testületek meghívást kaptak.

Magán a temetésen, mely előreláthatólag, az országos gyászhoz méltó pompájú és méretű lesz, városunk és vármegyénk képviselőiben többen vesznek részt. A várost Cațaveiu főjegyző fogja képviselni. Ezenkívül megjelennek még, értesülésünk szerint, Elekes Dénes dr., Nagy Sándor dr., Ciocina Constantin és Postoiu Péter Keresztúrról, Barabás Mihály Siménfalváról, Szabó József Csehétfalváról, Farkas József Fialfalváról, Pap Miklós Kobátfalváról, Benedekfi Sándor Rugonfalváról, Máthé János Betfalváról, Stefan Joan Felekről és Maior Zacharias Hidegktről.

Legyünk egyek....

A nagy erőpróba megtörtént s ha a végeredmény nagymérvű kétséget és elégedetlenséget keltett is bennünk, egyet nem tagadhatunk el. Népünk egy része még tétova és bátortalan, csábító beszédekre nagyon is hajló. Ismerős, bizalmas emberem kérdezte: „hogy állunk, uram, hova is üsük azt a peccátet”. Lehet az ilyen kérdés furfang, lehet a határozatlanság elhitése, de lehet valóság is. Emeltett esetben valóság volt. Az imperium-változás óta olyan csekély idő telt el, hogy azok az egyszerű emberek, akik politikával csak akkor foglalkoznak, amikor szavazni kell, még nincsenek tisztában azzal, hogy nekik, mint magyaroknak erkölcsi és vérbeli kötelességük azt az utat követni, amelyet számukra az itt élő magyarság egyetemének vezetősége kijelölt. A községek népe politika tekintetében még mindig abba a korba éli magát vissza, amikor ellenzékinek lenni, vagy szabatosabban kifejezve: egymással ellenkezni virtus, dicsőség volt. Sok ember még ma sem tudja megkülönböztetni azt a lényegbeli nagy különbséget, ami a régi kormánypárt és ellenzék egymásközi viszonya és a mai magyar kisebbség és az uralkodó faj egymásközi viszonya között fennáll. Innen van az, hogy a múlt évi választások alkalmával akadt magyar szavazó, ki csak azért nem adta szavazatát a magyarpárti listára, mert ő egész életében ellenzéki volt.

Az ilyen jelenségek ma is elég gyakoriak s ez egyik magyarázata annak, hogy a Magyar Párt jelöltjeinek a magyarság soraiban is akad ellenzéki.

En ezt a jelenséget népünk politikai tájékozatlansága, de egyben a vezetés fogyatékoságának rovására írom, mely fogyatékoságot (ha őszinték akarunk lenni) a vezetőséggel szemben meg kell állapítanunk olyan értelemben, hogy a néppel nem foglalkozott annyit, amennyit ennek teljes tájékozottsága, megszervezettsége igényelt volna. Ha vele többet foglalkoznak, ha a vezetők a nép körében gyakrabban megjelennek, nem akarom hinni, hogy lenne becsületes magyar ember, aki nem a Magyar Párt zászlója alá siet. (Aki félre jár, akit az önző érdek vezet, akinek elsőbb az én s csak azután fajja érdeke, az nem számít, az szóra sem érdemes.)

Népünk természetrajzát ismerni kell. Látszólag nem szereti, ha vele sokat foglalkoznak, de befelé mégis örül, ha érintkeznek vele. Ez így van, valószínűleg, minden népnél.

Foglalkozzunk tehát jövőre többet a néppel, azt a sokat emlegetett s tervbe is vett népirodát egyszer már

állítunk föl s ha a nép teljes egészében velünk van, ha tudjuk, hogy sorainkban nincs egy sem félrejáró és megbízhatatlan, a hatalom sem egykönnyen próbálja meg azt a játékot, amit megpróbált az utolsó választások alkalmával, amire az utolsó székely gazda is keserű fitymálással legyintett, mondván: hát „érdemes volt ezért két munkanapot eltölteni?”

A választások után szabad a szó.

I.

A vihar elült. Elsimultak a tenger felkorbácsolt hullámai. Nem dörög az ég s nem szórja cikázó villámai. A fülsekető zaj elmúlt. A szó már hallható s az értelem felfogja azt. (Csupa fantázia, mert a választások alatt siri csend uralkodott. Nagy mozgás és csend volt hajdanában. De mindegy. Választás volt, ami elmúlt.)

Most már beszélhetek, a mit nem tettem a választások előtt és alatt, ne-hogy egyetlen disszonáns-hang is vegyüljön a nagy opera (vagy operett?) hangegyvelegébe, amely annak hátrányára s az én terhemre legyen írható. Beszélnem kell, mert több oldalról érdeklődés tárgyat képezi, hogy miért mondtam le az *Országos Magyar Párt udvarhelymegyei tagozatának elnöki székeréről* s miért maradtam passzív szemlélője a választásoknak?

Az elnökségről való lemondásomat már a múltévi képviselőjelölések után elhatároztam és azt ki is nyilvánítottam. Hogy mégis most következett be, nem éppen rajtam mult.

Bizonyos körülmények várakozásra kényszerítettek. Azon fölül rendező közgyűlésen beszámoló readjén óhajtottam azt megtenni, amilyen közgyűlésen megválasztottak. Ezt a közgyűlést f. é. június végére szándékoztam összehívni, de, sajnálatomra, ebben megakadtak a váratlanul bekövetkezett kormányváltás s az ezt nyomon követett képviselő- és szenátorválasztások s ezek előmunkálatai.

A június 13-án tartott intéző bizottsági ülésen azonban a képviselő- és szenátorajánlásnál mellőztek, mi után, mint önérvényes ember, tovább nem várhattam s nyomban lemondottam. Így csak szomorú szemlélője voltam a választási eseményeknek. Szomorú, de nem a saját személyemen esett sérelem miatt, hanem, a hatalom birtokosai által elkövetett atrocitások miatt és amiatt, hogy *envéremet*, a kiket hat éven át oly sikerrel tömörítettem és összetartottam, széthulladozni láttam.

Mégis én azt teljesen lehetetlennek tartom, hogy *Udvarhelyvármegye* lelkes magyar választóiból 17 ezer és még több a liberális listára szavazott volna. Ez az óriási szám valamelyes téves számítás, vagy mesterkedés eredménye lehet. De arra igenis bizonyítottok vannak, hogy többen eltévelyedtek, megelégedezve vérszerinti kötelemeikről s a magyar párt iránt tartozó hűségükről. Vagy azt hiszik, hogy a magyar párt nélkül birtokába lehet jutni a romániai öszmagyarság részére nemzetközileg megállapított s a gyulafehérvári határozatok által is biztosított és kiegészített jogoknak, amelyeket — dacára a magyar párt állandó sürgetésének — eddig még mindegy kormány megtagadott, de amelyeket előbb-utóbb meg kell adni, mert a magyar párt — és csakis ez — tántoríthatatlanul áll jogos követelése mellett. Ki és hogy léphessen fel a követelésrel, ha meggondolatlan félrelépésekkel széthull a párt?

Pedig éppen ez a hó óhajtsága a liberálisoknak. Megírták bőven a lapok, hogy a liberálisok egyik nagy vezető embere és minisztere: *Constantinescu* Tancred, aki regáti létére Marosvásárhelyen vállalt szerepet és szerzett képviselőiséget, már a választások előtt úgy nyilatkozott hogy: *„Életem nagy sikerének tekintem, hogy megbontottam a magyar pártot”*. És mondtotta ezt *Marosvásárhelyen, ahol és Marostorda megyében* a magyarság tömör egységet képez és mondtotta azért, mert ő úgy képzelte, hogy tényleg megbontotta ezt a tömör egységet, amely kihatással lesz az egész országos magyar pártra. Ő ugyan töreke-

dett erre, de a törekvése szirtekbe ütött és a remény alapján tett korai nyilatkozat ábránd volt csupán, mely eloszlott, mint kőd a szél szárnyain.

Ugye a nyilatkozat megtörtént s mit jelent ez? Azt, hogy a liberálisok hó vágya a magyar párt megbontása, mert akkor úgy bánhatnak a kisebbséggel, mint oldott kévével a vihar.

Akkor szabadon folytathatják és be is fejezhetik úgy anyagi, mint kulturális téren megsemmisítő munkájukat.

No hát ehhez járult hozzá, aki elfordul a magyar párttól s öngyilkosa lesz magának és gyíkosa utódainak és nemzetének.

Ugye akkora eltévelyedés — amely szám szerint a képviselőválasztásnál 17 ezernél is több liberális szavazatot mutat s amely megdöbbentett minden jó magyart — ismét mondom — hihetetlen. Az azonban le nem tagadható, hogy a f. hó 14-én lefolyt szenátorválasztásnál *Székelykeresztúron* 304 községi tanácsos tevéleg a liberális jelöltre adta szavazatát és csak 153 tanácsos szavazott a magyar párt jelöltjére.

A más két szavazó központ nem volt ellenőrizhető, de a keresztúrról biztos tudomásunk van.

Joggal kérdezhetem, hogy mi ez? Mi indította a 304 községi tanácsost a magyar párttól való eltévelyedésre? Ki félemlítette meg, vagy milyen előnyök birtokába jutottak szavazatukért?

Tudják ugy-e, hogy a községek választó polgárai választották meg őket s minden más hatalomtól függetlenül csak választóiknak tartoznak felelősséggel cselekedetükért? No meg lelkiismeretüknek. Nem lett volna szabad elhagyni a magyar pártot s játszani a bizalommal.

Higyük el, hogy ez nagyon fáj nekem, akinek vezetése alatt Udvarhelyvármegye magyarsága oly rendületlenül összetartott, hogy ennél a választásnál, amelynél közre nem működhettem, ilyen eltévelyedések történtek.

Tegye megfontolás tárgyává mindenki, aki ballépést tett, hibás cselekedetét s bűnbánóan tegyen szent fogadalmat, hogy a magyar párt kebelében marad s ezután ebben fejt ki minden tevékenységét önmagáért, övéiért és az öszmagyarságért, remélve egy szebb jövőre elkövetkezését.

Isten úgy segít minden magyart, a mint — *hasánk törvényeinek a megtartása s illő lojalitás mellett* — erre igazán törekszik.

Egyebekről jövőre.

Sz. Szakáts Péter,

az udvarhelymegyei magyar párt volt elnöke.

A cristur-székelykeresztúri kaszinó

60 éves fennállása évfordulója alkalmával július 17-én diszközgyűlést és műsoros estélyt rendezett, saját épületének helyiségeiben.

A diszközgyűlés d. u. 6 órakor kezdődött. Ferentzi Gábor dr., a kaszinó elnöke megható imával nyitotta meg a gyűlést, mely után Utó Lajos titkár olvasta fel a 60 éves kaszinó történetét. Megalapításától (1867) négy elnöknek nevét kell feljegyeznünk, mint akikhez jelentős események fűződnek: Papp Ferencét, ki megalapította; Barabás Lajosét, (ki ötven éves tagja a kaszinónak) ki anyagilag megerősítette, házat vásárolt számára; Péterffy Albertét, ki a legválságosabb időben megtartotta; Ferentzi Gábor drét, ki fejlesztette s fejleszt a jelenben is. A kaszinó ma életben levő négy legöregebb tagja: Erdőzdi János, Széll Géza, Barabás Lajos, Végler Gyula. A tagok száma: 196. — Felolvasás után a kaszinó elnökségét üdvözi: Gálfalvi Samu a főgimnázium; Ugron Zoltánné a nőegylet; Kiss Lajos a műkedvelő társaság; Utó Lajos és Elekes Dénes drné a jótékony célú polgári társaság; Kovács Árpád az iparos egyet nevében.

A titkár a levélben és sürgönyökben küldött üdvözléseket olvasta fel. 7—9 óráig kugliverseny volt, melyen az első díjat Rózsa Albert, másodikikat Ádám József, harmadikat Postoiu Péter nyerte.

Az estély műsora: Lengyel Béla dr. prólogját szavaltá Tolvaly Tiborné. Kuplékat énekelt Sáska Imre. A „Krisz” című egy felvonásos vígjátékot

előadták: Szóke Gábor, Sófalvi Irén, ifj. Nagy Samuné, Kis Lajos, Nagy Ilonka, Keresztes János, Darzsi Zoltán. A vegyeskarban énekeltek: Mátéffy Olga, Mátéffy Tercsi, Szemerjay Károlyné, Szolga Ius, Tolvaly Tiborné, Ujvári Elvira, Utó Lajosné, Bányai János, Brandner Endre, Csejthey Elemér, Deák Ferenc, Kendi István, László Ferenc, Paál Elek, Rózsa Albert, Szabó Sándor, Wild Károly, Wlassak Heinrich. Műsor után tánc volt, mely a reggeli órákban ért véget.

A 60 éves kaszinó gazdag tartalma multja, élénk jelene után a jövőben is Keresztúr társadalmi életének központja marad.

Egy nélkülözhetetlen könyv.

Valaki egyszer — ha jól emlékszünk — azt mondta a lexikográfus, hogy ez ugyanaz a mai kor intelligens emberének a könyvek közt, mint a mindennapi kenyér az ételek közt. És igaza is volt. Beszélgetések, olvasmányok, hivatalos ügyek mindennap élénk dobnak neveket, fogalmakat, melyekre vonatkozó tudásunk hiányos, felülük egy jó lexikonból tájékozódást kellene maritvünk. Amde amíg a mindennapi kenyér viszonylag olcsó, egy-egy köztudatban ismert, 16—20 kötetes lexikon drága, a nehéz viszonyok közt élő kultúremler nem tud érte kiadni 30—40 ezer leut.

Emez ok miatt valóságos hézgapótló egy legutóbb kezünkbe került „Világlexikon”, mely egyetlen vastos kötetben foglalja a lexikonokban keresett legszükségesebb tudnivalókat. E célból, a hosszabb fejtegetések mellőzésevel, csak néhány fontos adatot közöl, alig pár tömör mondatot, de úgy, hogy e pár mondat minden lényeges kérdésre valóra megfeleljen. Mindennek az összeállításában 188 hozzáértő szakember, tudós, író működött közre, avatott vezetés alatt, s ezek munkája van a könyvnek (a mellékletekkel együtt) 744 lapján, sürű, de mégis jól olvasható, 2 hasábos, világos nyomtatásában az olvasó elé tárva. Összesen 1100 szövegrész, 20 színes térkép, 64 műmelléklet teszi még teljesebbé, használhatóbbá a könyvet, amely a budapesti Enciklopédia R. T. kiadásában jelent meg s erős félbörkötésben 1200 leuért részletfizetés mellett is megszerezhető. (Kézpénzfizetés mellett 10 százalékos engedmény.) Hogy a Világlexikon a gyakorlatban mennyire alkalmasnak bizonyult, semmiesem mutatja jobban, mint, hogy rövid (tálan 2 évi) időn belül második kiadása vált szükségessé, ami magában véve mindennél nagyobb dicséret a könyv szükségpótló volta mellett. Természetesen, ez a nagyobb formájú, bővített, 1927 évi kiadás tartalmazza a legutóbbi idők idetartozó ismeretanyagát is.

A Hargita-fürdőn levő kedves kis kápolna fedele az idők folyamán már nagyon megkorhadozott. Ez ősz-tőndözte a jelenleg ott tartózkodó fürdővendégeket, hogy erre a célra pénzbeli adományokat tegyenek össze, melyek hamarjában 1500 leura nőttek. Ez összegből 1400 leut Ajvász János szentegyházassalvi kereskedő utján már át is adtak a fürdőn időző Tamás I. megyebírónak. Az adományokat, melyek előreláthatólag, még szaporodni fognak, e helyen nyugtázzák nyilvánosan. Adakoztak: Nistor Joachimné Székelyudvarhely 200 leu, Ajvász János Várhita, Bodzás Antalné Kolozsvár, Pacchiaffo Arthurné Kolozsvár, Hartwig István drné, Hann József, Rösler Károly, Barcsay Sándor, Szében Antal, Soó Gáspárné Székelyudvarhely, Kovács Gyula Csikszereda 100—100 leu, László József Taploca 60 leu, Kallós Margit, Pálffy Kató, Ordelt János, Gáspár József Székelyudvarhely 50—50 leu, Petrovai István Kolozsvár, Török Antal Segesvár 20—20 leu. Összesen 1500 leu.

Előléptetések a törvényszéknél. A törvényszéknél működő portáreleket törvényszéki bírói rangba és fizetésbe léptették elő. Az új törvény intézkedik, hogy az ujonnan kinevezendő portárel ügyvédi vagy bírói vizsgával kell, hogy bírjon, a szolgálatban talált portáreleket azonban az említett vizsgáktól mentesítve vannak.

x **Vánky Kálmán dr.** fogorvosi műtermét az új ut melletti villájába helyezte át.

Nananta friss tozvai kanható 2 V A esny ponnóáb

A Magyar Párt

központi pártelöltségének nyílt levele a választásokról a magyarsághoz.

Románia Magyarságához!
Testvérek! Magyarok!

A választások, melyekre a törvényhozás két házának megalakítása végett a legmagasabb királyi elbátorozás azzal hívott fel, hogy azok tisztaságát és szabadságát biztosítani kívánja, lezajlottak. Az eredmény ismeretes. De ismeretesek azok a durva visszaélések is, melyek ezt az eredményt a királyi elbátorozás felháborító figyelmen kívül hagyásával létrehozták. Nem foglalkozunk e helyen ezekkel a visszaélésekkel. Feleslegessé teszi ezt reánk nézve az a tény, hogy a román ellenzéki pártok legkomolyabb elemei is megdöbbenőnek mondják azt a helyzetet, mely elé a választásokat vezető kormány hatalmi visszaélései az országot állították. Ha így beszélnek a román pártok, úgy valóban nincs miért bizonygatni, hogy a magyarság érzésének szabad megnyilvánulásán is durva erőszakkal végig gázoló hatalmi terror utján létrehozott eredmény a népakarat meghamisítását jelenti.

A magyarság a választásoknál önállóan ment a küzdelembe. Közösen sorakoztunk fel erre kisebbségi sorunkban testvéreinkül tekintett német polgártársainkkal, de magunk mellett találtuk a többi kisebbség egyes rétegeit is. Ez együttműködés eredményében eddigi értesüléseink szerint a kamarában 15, a szenátusban 2 hely jut a kisebbségi blokk megválasztottainak. Ha meggondoljuk, hogy milyen eszközök ellenében tudtuk kivívni ezt az eredményt, se szégyenkezésre, se csüggedésre nincs okunk. Okunk van azonban arra, mi kötelességünk is, hogy a választási küzdelem gazdag tanulságait minden irányban értékesítsük. Az irányunkban használt eszközök keltette lelki keserűség mellett is örömmel állapíthatjuk meg, hogy a magyar nép nagy tömegei általában megértették hozzájuk intézett szövegünket és követték a történelmi idők megértéséből keletkezett felhívásunkat, hogy a gyermekeink jövődjére vetett tekintettel magunkba szállva, szavazzanak jelölt-

jeinkre. Örömmel növeli az a tapasztalat, hogy felhívásunk oly helyeken is megértésre talált, hol a magyarság elszigetelt helyzetben van és hova a választási agitáció szabadságát súlyosan megszorító hatalmi intézkedések miatt közvetlen eljutnunk nem lehetett.

E felett érzett örömmel nem tudja megzavarni még az a fájdalmas tapasztalat sem, hogy akadtak megfélemedtek, akik elhagyták küzdelemre felvonult sorainkat és átszöktek a velünk szemben állók táborába. Csak azért nem bélyegezzük meg súlyosabb szavakkal a romániai magyarság fokrúma előtt ügyünk ez árulóit, mert még most is azt hisszük, hogy botor egyéni elfogultságukban, kicsinyes önzésükben és külön utak keresésében jelentkező fölényeskedő elbizakodottságukban nem tudták, hogy mit cselekednek. Számoljanak cselekedetükről lelkiismeretük, a történelem ítélőszéke és Isten színe előtt!

Ezzel szemben örömmel kell megállapítanunk a velünk választási kartell-egyezménybe lépett többi kisebbség öntudatos magatartását. Közönet ezért a derék vezetőknek, valamint a becsületes nép nagy tömegeinek. Erős meggyőződésünk, hogy a választási harc a kisebbségekhez tartozó minden polgár előtt nyilvánvalóvá tette, hogy a megkezdett uton továbbra is együtt kell haladnunk.

Parlamenti csoportunk „megfogyva bár, de törve nem” veszi fel a küzdelmet ott, ahol a választások előtt abban hagyta. A számbeli megfogyatkozást pótolja az erő, melyet a küzdelemben velünk tartott tömegek bizalmából merítettünk. Emelt fővel és emelkedett lélekkel megyünk a nyert tapasztalatok hatása alatt a további küzdelembe, mert „nincs veszve semmi sors alatt, ki el nem csüggedett”.

Az Orsz. Magyar Párt elnöksége nevében:

Kolozsvár, 1927 július 15.

Dr. Gróf Bethlen György s. k. elnök.
Dr. Deák Gyula s. k. főtitkár.

HIREK.

Július 23.

Istenitisztele a református templomban. A helybeli ref. lelkeszi hivatal tudomására hozza a híveknek, hogy az istenitisztele, Öfelsége I. Ferdinánd király gyászemlék-ünnepére tekintettel, délelőtt 11 órakor fog megtartatni.

x A vadászok figyelmébe! Öfelsége I. Ferdinánd király elhunytával a nemzetet ért fájdalmas csapás érzetében Odorheiuvármegye területén mártól kezdve nyolc napon keresztül mindennemű vadászatot eltiltik. Odorheiu 1927 július hó 22 én. Szabó, vadász-felügyelő.

Kellemetlen peres ügybe keveredett több vármegyénkbeli lakos egy gabonaszállítási üzlet következtében. Udvari Rudolf csikózsáki lakos még a múlt év novemberében Balási Ignác ócfalvi lakostól egy vagon búzát vásárolt, Csomor Károly, Kis Dénes és társai ócfalvi lakosoktól pedig szintén egy másik vagon búzát. Az átvétellel pedig, mely a bögözi állomáson történt, Csörgő Jenőt bízza meg, aki aztán Udvari utasítására mind a két vagon búzát, mint további vevő: az Orloveanu et. Comp. craiovai cég címére irányította. A megbízott Csörgőfi egyúttal a búzát az átvétel után az Udvarhelymegyei Takarékpénztár utján ki is fizette Balásiéknak. Amikor azonban Craiovában a cégnek a búzát át kellett volna vennie, baj történt, ez ugyanis az átvételt megtagadta, azzal a kifogással, hogy a buza emberi fogyasztásra nem alkalmas, romlott, üszkös és más idegen anyagokat is tartalmaz. Udvari a rendelkezésre bocsátás után a két vagon búza eladói, Balási Ignác és társai ellen 176.000 leus kártérítési pert indított és őket család címén is feljelentette. Most a helybeli törvényszék vizsgálóbírója nyomoz ez ügyben, annak kiderítése céljából, hogy a buzaszállításnál valaki

csakugyan követett-e el büntetendő cselekményt, a buza már a feladásakor romlott és fogyasztásra alkalmatlan volt-e, vagy szállítás közben cserélődött ki, esetleg ott történt vele olyasvalami, ami miatt a cég az átvételt megtagadta?

x A textil- és rövidáru kereskedők kérik adósaikat, hogy szíveskedjenek tartozásaikat a kellemetlenségek kikerülése végett legkésőbb augusztus 15 ig kifizetni, mert azontul minden összeg után kamat fog számíttatni, a régi adóskat kénytelenek lesznek perelni, különben maguk sem tudnak fizetési kötelezettségüknek eleget tenni.

Egy kis gyermek került csavargás miatt a napokban a helybeli törvényszék vizsgálóbírója elé. A 13 éves fiúcska: H. B. már régebbi ideje csavarog, miután anyja nem él, apja, kinek hollétéről nincs is tudomása, róla nem gondoskodik. Egy alkalommal már innen is beutalták a marosvásárhelyi állami menhelybe, ahonnan azonban valaki kivette, de a gyerek attól is megszökött. Legutóbb Kibéd községben érték csavargáson a csendőrök. A vizsgálóbíró utabban is intézkedett a gyermek menhelybe szállítása iránt.

Súlyos baleset érte munka közben városunkban Szabó Lujza 16 éves szárazajtai leányt, aki április havában özvegy édesanyja beleegyezésével jött ide, s mint napszámos, Fábrián József téglagyárában munkába állott. Nehány nappal ezelőtt is rendes foglalkozását folytatta, a téglákat rakosgatta, mikor egy zuzógép elkapta a kötélyét. Megijedve, nehogy a gép a kötélyét felcsavarva, őt is bésodorja, hirtelen a kötélye után kapott. A gép erre a balkezét rántotta el, s annak fejét teljesen összezsuzta, úgy hogy a kórházba kellett szállítani, s négy újat leoperálni. A szerencsétlenül járt szegény leánya jelenleg a kórházban fekszik, s a bíróság vizsgálatot folytat, nem terhel-e valakit gondatlanság folytán felelősség?

A „Korunk” nyári kettős száma. A „Korunk” vaskos kötetet kitevő nyári kettős száma rendkívül érdekes és változatos tartalommal jelent meg. *Bođa István: Az igazság problémája és a modern kultúra válsága* cikkében szélesen megalapozva fejti ki, hogy az abszolútista ideális mus transcendentalis rendszerei elvezették ma már hevítő erejüket s kultúrvaságunk megoldását csak egy új, az emberben magában felfedezett értékeken alapuló világuézet adhatja. *Keresztury Sándor* az erdélyi román közművelődés mai állapotát rajzolja meg. *Gaál Gábor* tanulmánya a film eddigi esztétikai értékeiről analízálja, *Diamant Issó* folytatja és befejezi tanulmányát az ipari amerikaizmusról, *Sántó Hugó* Elekes Miklós kritikájára válaszol és kifejti, hogy nem tud oly éles különbséget látni *okkult tudomány és természettudomány között.* *Bertalanffy* érdekes cikke a biológiai elméletek mai állását mutatja meg. Hoz ezenkívül ez a szám egy érdekes *novellát Paul Morandtól* s a *Mister Pókhas* befejezését. A különösen gazdag *kulturkrónika* Sinkó Ervin, Gaál Gábor, Halász Sándor (Miért ki-látástalan az erdélyi könyvkiadás?), Egri Viktor (Pat és Patachou) és mások érdekes cikkei hozza. A rendkívül változatos *Szemle* rovatba Fábry Zoltán, Polátsek László, Kemény Gábor, Gerő György, Komlós Aladár, Sinkó Ervin, Róna Imre, Egri Viktor, Déri Tibor és a szerkesztő: Dienes László irtak aktuális cikkeket.

Akar-e milliomos lenni?

Ugy rendeljen azonnal egy cseh-szlovák állami osztálysorsjegyet az **Ungár-bankháztól Kosice Malom-u. 20.** melynek huzása már **július hó 20-ikán kezdődik.** A sorsjegyek árai $\frac{1}{2}$ 80 korona, $\frac{1}{4}$ 40, $\frac{1}{8}$ 20 korona cs. **Prospektussal és felvilágosítással szívesen szolgál a fenti bankház.**

x A városi vállalkozó felhívja a városi közönség figyelmét arra, hogy úrszék-tisztítások csak nála jelenthetőek be, s a munkálatok elvégzésével megbízott személyzet többlet munkát nem végezhet, illetve a többlet munkáért járó munkadíj a vállalkozó kezéhez fizetendő. Azok, kik más uton végeztetnek ilyen munkálatokat, szigorú büntetésben fognak részesülni. Az alkalmazottak semmiféle munkadíj felvételére nincsenek feljogosítva.

Korond gyógyfürdő

Erdély legolcsóbb és legszebb, klimatikus üdülő- és nyaralótelepe.

Az egész fürdőüzem és vendéglő

Gáspár-testvérek

tulajdonosok vezetése alatt áll, kik ujonnan átalakítva és berendezve, kényelmes szobákkal, jó konyhával állanak a közönség rendelkezésére.

Fürdő-udvar:

június 1-től október 1-ig.

A közegészségügyi törvény rendelkezése folytán, fertőző tüdőbajos betegek nem fogadhatunk el.

Felvilágosítással szolgál:

Korond-gyógyfürdő igazgatósága
CORUND, Jud. ODORHEIU.

KÖZGAZDASÁG.

Nincsen jó idő, nem lehet sétálni menni, mondja a városi, — rossz az idő, oda a kenyér, sóhajt a gazda, mert a maig a városi emberben csak kellemetlen benyomást kelt a napfény nélküli, piszkos, sötét fellegekkel borított ég, addig a gazdára most életkérdés az időjárás. A keresztekbe rakott gabona kicsirázik s a mi még lábón áll, az is tönkre megy az időjárás következtében. Soha olyan nagy

szükség nem volt egy jó termésre, mint éppen most, a mikor a gazda utolsó megtakarított garasát is régen kiadta s a mikor vásárló képtelenségét síluli az ipar és kereskedelem. Még elgondolni is rettenetes, mi lesz akkor, ha egy rossz gazdasági esztendőnek nézünk elébe; nélkülözés és irratlan nyomor.

Ma még kémlélve nézzük, a borús égen merre vezet az éltető napnak az útja, de lehet, már holnap-holnapután teljes fényében önti le meleg sugarait a földre, s mostani szorongásunk csak egy csuf álom lesz, s hogy csak az legyen, azért mindnyájan sóhajtozunk.

Piaci árak. A buza: 125—145, roza: 105—115, árpa: 90—95, árpa (új): 90, zab: 60—66, tengeri: 88—90, burgonya: 40—45, burgonya (új) 65—70 leu vékánként. V-6.

Kiadó: a Könyvnyomda Részvénytársaság
Odorheiu—Székelyudvarhely

Ministerul justiției.

Comisiunea de naturalizări

Conform art. 23 din legea privitoare la dobândirea și pierderea naționalității române, se publică următoarea cerere de naturalizare, spre știința acelora cari ar voi să facă vreo întâmpinare, potrivit dispozițiilor art. 23 din zisa lege:

Domnule Ministru!

Subsemnatul mă rog la Dv. binevoitori a-mi aproba pe baza documentelor anexate cetățenia română în sensul legii pentru naturalizare.

Conform actului de naștere m'am născut în Odorheiu (România) și până la data unirii din anul 1918 am avut ateniența tot în acest oraș.

Imprejurările de atunci nu mi-au îngăduit să mă întorc orașul meu natal, căci eram silit să rămân acolo de a termina cursul de arhitectură la școala de arhitectură din Budapesta.

Venind a casă în 1923, cu pașaport unguresc, m'am pomenit că nu-s cetățean român cum este pariuzatul meu Iosif Pék. Toate interesele mele vitale mă silesc să devin cetățean român spre a fi urmașul tatălui meu în arhitectură care e bătrân de tot.

Spre a dobândi cetățenia română anexez aici actele următoare:

1. Actul de naștere.
2. Certificatul de ateniență.
3. Certificatul de naționalitate al tatălui meu Pék Josif.
4. Renunțarea la cetățenia maghiară.
5. Certificatul de bună purtare.

Repetându-mi cererea, vă rog, primiți, tot respectu din partea mea.

Cu toată știna:
ȘTEFAN PÉK.

Corpul Portareilor Tribunalului
Odorheiu.

No. 1666 port. 1927.

Publicațiune de licitație.

Subsemnatul portărel prin aceasta publică, că în baza decisiunii Nr. 5048—1925 și Nr. G. 335—1927 al judecătoriei de ocol din Odorheiu în favorul reclamantului Szabó Dénes repr. prin avocatul Dr. Szabó G. pentru încassarea creanței de 694 Lei și accesorii se fixează termen de licitație pe 25 *Julie 1927 orele 12* la fața locului în comuna Doboeni unde se vor vinde prin licitațiune publică judiciară cai în valoare de 11000 Lei. În caz de nevoie și sub prețul de estimare.

Pretenziunea care e de încassat face 694 Lei capital, dobânzile cu 11%, scotind din 5 Nov. 1925 iar șpesele până acum staverite de 1184 Lei.

Intrucât mobilele cari ajung la licitație ar fi fost executate și de alții și acestia și-ar fi câștigat dreptul de acoperire licitația prezentă este ordonată și în favorul acestora în sensul art. LX.: 1881, § 192.

Odorheiu, la 24 Iunie 1927.

Dr. Szabó șefportărel

SZÉKELY KÖZÉLET Hétköznapokon indul d. e. 10. d. u. 2, 4, 6 órakor. Visszajön d. e. fel 12. Kassay-bodegától és az

Senkise mulassza el! **Kedvező alkalom olcsó bevásárlásra!**
Üzletáthelyezés miatt még néhány hétig, feltűnő olcsón férfi szövetek, szöttek, sapkák, nyak-
kendők, vásznak, esőernyők, sétabotok! Kész téli és őszi kabátok esőkabátok majdnem féláron!

Valódi bőr-ridikülők leszállított árban!
Üzleteti stelázsok és tükrök is eladóak

LÖBLNÉL Bulevard Regele Ferdinand (volt Kossuth-utca.)

Feltalálók! Exportörök!

Északamerikába utazom. Hajlandó va-
gyok megfelelő találmányokat, ötlete-
ket, tömegcikkeket értékesítés céljából
magammal vinni. A cikk rövid leírá-
sát kérem. Faragó Rezső szerkesztő
Oradea (Nagyvárad) Románia.

Corpul Portareilor Tribunalului
Odorheiu.
Nr. 1633 port. 1927.

Publicațiune de licitație.

Subsemnatul portărel prin aceasta
publică, că în baza deciziei Nr.
3631—1926 și Nr. G. II. 5544—1927
a judecătoriei de Ocol din Odorheiu
în favoarea reclamantului firma "Vico"
repr. prin avocatul Dr. Jodál Gábor
pentru încassarea creanței de 37269
Lei și accesoriu se fixează termen de
licitație pe 29 Iulie 1927 orele 10 la
fața locului în Odorheiu unde se vor
vinde prin licitațiune publică judiciară
oale din fier, vase zomănuite ect. în
valoarea de 162000 Lei. În caz de ne-
voie și sub prețul de estimare.

Pretenziunea care a de încassat face
37269 Lei capital, dobânzile cu 12%
socotind din 20 Febr. 1926 iar spesele
până acum staverite de 5010 L. 96 bani.
Intrucât mobilele cari ajung la
licitație ar fi fost executate și de alții
și acestia și-ar fi câștigat dreptul de
acoperire licitația prezentă este ordona-
tă și în favoarea acestora în sensul
art. LX. : 1881 §. 192.

Odorheiu, la 21 Iunie 1927.
Dubb. portărel.

Corpul Portareilor Tribunalului
Odorheiu.
Nr. 1748—1927.

Publicațiune de licitație.

Subsemnatul portărel prin aceasta
publică, că în baza deciziei Nr. G.
411—1927 a judecătoriei de acol din
Odorheiu în favoarea reclamantului Banca
Unita repr. prin avocatul Dr. Jodál
Gábor pentru încassarea creanței de
13500 Lei și accesoriu se fixează ter-
men de licitație pe 3 August 1927
orele 18 p. m. la fața locului în Odor-
heiu unde se vor vinde prin licitațiune
publică judiciară stelași, casa de bani
și mașina de scris.

Pretenziunea care a de încassat face
13500 Lei capital, dobânzile cu 12%
socotind din 10 Sept. 1926 iar spesele
până acum staverite de 2097 Lei.

Intrucât mobilele cari ajung la
licitație ar fi fost executate și de alții
și acestia și-ar fi câștigat dreptul de
acoperire licitația prezentă este ordona-
tă și în favoarea acestora în sensul
art. LX. : 1881 §. 192.

Odorheiu, la 6 Iulie 1927.
Dr. Szabó seportărel.

Egy balkaru

és egy foltozó gép olcsón
eladó: Bodrogi Balázs, Str.
Pr. Elisabeta (Bethlen-u.) 41.

Eladó:

beköltözhető 3 szobás csinos ház,
2 szoba bútor, Pallás-Lexikon,
könyvek, képek felárban. Strada
Regele Carol (Orbán Balázs-u.) 17.

Dela Primăria comunei urb. Odorheiu.
No. 3208—1927 adm.

Publicațiune.

Se aduce la cunoștință publică,
că Primăria orașului Odorheiu ține li-
citație publică în localul propriu în
ziua de 12 August a. c. ora 10 pentru
repararea abatorului.

Cei interesați vor depune îndată
cu ofertele închise și sigilate și o ga-
ranție de 4% din valoarea totală a
lucrărilor în numerar sau în efecte.

Pentru lucrările de văpsire și zug-
răvire se pot depune oferte separate.

Devizul, caietele de sarcini și alte
informațiuni se pot obține în orice zi
la serviciul tehnic al Primăriei între
orele oficiale.

Odorheiu, la 11 Iulie 1927.
p. Primar: Seful serv. tehnic:
Tamás Török Arthur

Egy emeletes kőház eladó.
Egy jó esőplő garni-
tura eladó vagy haszon-
bérbe kiadó. Értékesebb lehet Odorheiu
Bul. Reg. Ferdinand (volt Kossuth-
utca) 27 szám.

Tisztán tenyésztett

magyarai csanakok, házas
anyák és tiz darab féléves
süldő eladó.

Murvai Samu, Ujszékely.

Corpul Portareilor Tribunalului
Odorheiu.
Nr. 1493—1927. port.

Publicațiune de licitație.

Subsemnatul portărel prin aceasta
publică, că în baza deciziei Nr.
5668—1927 a judecătoriei de Ocol din
Odorheiu în favoarea reclamantului Dr.
Kassay F. István pentru încassarea
creanței de 12000 Lei și accesoriu se
fixează termen de licitație pe 28 Iulie
1927 orele 14 la fața locului în com.
Săncraiu și la orele 18 în com. Dealul
unde se vor vinde prin licitațiune pu-
blică judiciară porcei, cai, căruțe în va-
loarea de 31500 Lei. În caz de nevoie
și sub prețul de estimare.

Pretenziunea care a de încassat face
12000 Lei capital, dobânzile cu 12%
socotind din 5 Jan. 1926 iar spesele
până acum staverite de 2167 Lei.
Intrucât mobilele cari ajung la
licitație ar fi fost executate și de alții
și acestia și-ar fi câștigat dreptul de
acoperire licitația prezentă este ordona-
tă și în favoarea acestora în sensul
art. LX. 1881 §. 192.

Odorheiu, la 24 Iunie 1927.
Dubb. portărel.

No. 512—1927.

Hirdetmény.

Műzhirgő tessék, hogy a Kissoly-
mői községi korcsmabélyegéi 1927
július hó 31-én délelőtt fél 9 órakon
Kissolymos községében megartandó
nyilvános árverésen három évre haszon-
bérbe adatnak.

A bérlet kezdete 1927. augusztus
hó 16. Kikiáltási ár 15000 Lei. Bánt-
pénz 10%.

Árverési feltételek a hivatalos órák
alatt a kissolymosi jegyzői irodán
megtekinthetők.
Kissolymos, 1927 július hó 18.
Az előjáróság.

Amatőr-fényképezők!
Kérlek képes árjegyzékemet fényképezőgé-
pekről és hozzávalókról. Eredeti gyári árak.
Szétküldés egész Románia területén.
POLITZER fotoáruház, Careii-Mari.
Alapított 1896 évben.

Üzletáthelyezés.

Tisztelettel értesitem a n. é.
közönséget, hogy
cipőüzletemet

Eötvös-u. 2. sz. alól Str. Crișan
(Vár-u.) 19 szám alá helyeztem
át, a hol mint eddig, ugy ezután
is készséggel állok, a n. é. kö-
zönség rendelkezésére.

Elvállalok minden e szakmába
vágó munkát, cipőket és esz-
mákat, bármilyen kivitelben, leg-
jobb anyagból és legmérsékelt-
tebb áron.

Tisztelettel:
Rájk József,
cipész- és calzmadia-mester.

Győződjék meg, hogy a legme-
dernebb és a legolcsóbb

BUTOROKAT

nálam szerezheti be. Hálószoba
és ebédő garnitúrák, plus ebédő-
diványok, hencserok nagy választé-
kban raktáron vannak. Ugyszin-
tén olcsóbb festett butorok és
hajlított székek kaphatók. :
Rendeléseket olcsó árban és fe-
lelősség mellett vállal.

Balázs Karoly utóda
Garabás János
műasztalos.
Bulevard Regele Ferdinand (Kos-
suth-utca) 27. szám.

Zongorát bérbe keresek.
Cim a kiadóban.

Pályázat tanítói állásra.

Az odorheiu (székelyudvarhelyi)
róm. kath. egyháztanács-iskolaszék fu-
iskolájához egy tanítói állásra pályá-
zatot hirdet. Fizetése az egyházhatalom
által megállapított fizetés. Kötelessége
a III. és IV. osztály tanítása és segéd-
kántori teendők végzése. A pályázati
kérelemhez csatolandó a kántortanítói
oklevél, kimutatás a hatályos viszony-
latról, a családi állapotról, eddigi szol-
gálati állapotról és hogy román nyel-
ven való tanításra a jogosultságot
megszerezte.

Együttal pályázatot hirdetünk az
V. kerületben (Szombatfalva) levő osz-
tatlan vegyes iskolánál esetleg meg-
üresedő kántortanítói állásra is. A pá-
lyázati feltételek az előbbieket, azzal
különbséggel, hogy itt van kántortan-
tanítói lakás, egy hold területtel és
gazdasági épületekkel.

Mindkét állásra csak magyarul
és románul tudó róms. kath. vallásúak
pályázhatnak. A pályázati kérések f. é.
augusztus 15 ig adandók be a lelkészi
hivatalhoz.
Odorheiu (Székelyudvarhely), 1927.
július 17.
Egyháztanács.

Női filckalapok
a legjobb formák és színek-
ben nagy választékban, a
legolcsóbb árak mellett, jó és
finom minőségben kaphatók.
Schuller Jánosnál.

Transilvania R.t. üzletében
„FORD” egyedüli lerakat
a vármegye területére (Bul. Regele Ferdinand No. 56.)
Telefon: Irada 35, lerakat 40. — Sürgőnycim: TRANSILVANIA, ODORHEIU.
„FORD” személyautók, teherautó-alkatrészek, autóturátorok
az alacsony dollárárnyom biztosítása mellett tavaszra már
megtérülhetnek. Mindenféle „FORD” autókalkatrészek,
Michelin és Pirelli gummik a legutányosabb árakban
kaphatók készpénzfizetés, megfelelő garancia mellett
hitelesítés, azonnali, esetleg későbbi szállításra.

Friss tea-vaj Hirsch Ignácnál.